

UOHSX00ABNSO

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Č. j.: ÚOHS-S0256/2017/VZ-19656/2017/531/VNe

Brno: 29. června 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil účastník řízení

- zadavatel – Statutární město Brno, IČO 44992785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno,

při zadávání veřejné zakázky „Modulární Mateřská škola v areálu ZŠ a MŠ Pastviny, Brno-Komín“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek, která byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 30. 9. 2016, identifikátor zakázky P16V00000152,

vydává podle ust. § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Zadavatel – Statutární město Brno, IČO 44992785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno – **se** při zadávání veřejné zakázky „Modulární Mateřská škola v areálu ZŠ a MŠ Pastviny, Brno-Komín“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek, která byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 30. 9. 2016, **dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že postupoval při vyřizování námitek uchazeče – STAVBY VANTO, s.r.o., IČO 28269314, se sídlem Panská 25, 686 04 Kunovice – ze dne 23. 1. 2017, v rozporu s ustanovením § 111 odst. 1 citovaného zákona, když rozhodnutí o tom, zda námitkám proti

oznámení zadavatele o neposkytnutí řádné součinnosti jmenovaným uchazečem při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku ze dne 17. 1. 2017 vyhovuje či nikoliv, neodeslal jmenovanému uchazeči ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení jeho námitek, tedy nejpozději do 3. 2. 2017, ale učinil tak až dne 28. 2. 2017.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu **se** podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Statutární město Brno, IČO 44992785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno – **ukládá**

pokuta ve výši 12 000,- Kč (dvanáct tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

1. Zadavatel – Statutární město Brno, IČO 44992785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno (dále jen „zadavatel“) – uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) na svém profilu zadavatele <https://sluzby.e-zakazky.cz/profil-zadavatele/c74afc13-ac57-46ce-8225-99826ed87c64> dne 30. 9. 2016 pod identifikátorem zakázky P16V00000152 výzvu k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení na veřejnou zakázku „Modulární Mateřská škola v areálu ZŠ a MŠ Pastviny, Brno-Komín“ (dále jen „veřejná zakázka“) a tímto dnem bylo podle § 26 zákona zahájeno zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona, obdržel dne 7. 6. 2017 podnět k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky. V souvislosti s obdrženým podnětem si Úřad vyžádal od zadavatele jeho vyjádření k podnětu a dokumentaci o veřejné zakázce, kdy relevantní části dokumentace o veřejné zakázce jsou obsahem spisu v této věci vedené pod sp. zn. S0256/2017/VZ. Úřad dospěl k závěru, že není pochyb o tom, že se nezákonného jednání dopustil účastník řízení (zadavatel) a že jsou dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání příkazu v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Podle § 150 odst. 1 správního řádu lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

K postavení zadavatele

4. Úřad primárně posoudil, zda zadavatel v šetřeném případě spadá do některé z kategorií zadavatelů podle § 2 odst. 1 zákona. Podle citovaného ustanovení zákona je za zadavatele veřejné zakázky považován veřejný, sektorový, případně dotovaný zadavatel. Na základě § 2 odst. 2 písm. c) zákona náleží do kategorie veřejných zadavatelů i územní samosprávný celek.
5. Zadavatel, tj. Statutární město Brno, je územním samosprávným celkem podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

6. Úřad konstatuje, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona a tudíž byl povinen postupovat při zadávání předmětné veřejné zakázky podle zákona.

K výroku I. příkazu

7. Podle § 110 odst. 1 zákona při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh může kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, zadavateli podat zdůvodněné námitky.
8. Podle § 110 odst. 2 zákona námitky lze podat proti všem úkonům zadavatele a stěžovatel je musí doručit zadavateli do 15 dnů a v případě zjednodušeného podlimitního řízení do 10 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozví, nejpozději však do doby uzavření smlouvy.
9. Podle § 111 odst. 1 zákona zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu.
10. Podle § 111 odst. 2 zákona pokud zadavatel námitkám nevyhoví, uvědomí stěžovatele v písemném rozhodnutí o možnosti podat ve lhůtě podle § 114 odst. 4 zákona návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.
11. Podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že odmítne námitky v rozporu s § 110 zákona anebo postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 111 zákona.
12. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel obdržel dne 24. 1. 2017 námitky uchazeče – STAVBY VANTO, s.r.o., IČO 28269314, se sídlem Panská 25, 686 04 Kunovice (dále jen „uchazeč STAVBY VANTO“) – ze dne 23. 1. 2017 směřující proti oznámení zadavatele o neposkytnutí řádné součinnosti jmenovaným uchazečem při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, ze dne 17. 1. 2017. Zákonná lhůta pro odeslání rozhodnutí o námitkách počala běžet následující den po doručení námitek, tedy dne 25. 1. 2017, a skončila v souladu s § 111 odst. 1 zákona uplynutím desátého dne, tedy dne 3. 2. 2017. Zadavatel však rozhodnutí o námitkách (k tomu v podrobnostech níže) uchazeči STAVBY VANTO odeslal až dne 28. 2. 2017. Úřad pro úplnost dodává, že námitky ze dne 23. 1. 2017 byly uchazečem STAVBY VANTO podány včas. Podle § 110 odst. 2 zákona musí ve zjednodušeném podlimitním řízení, v němž byla šetřena veřejná zakázka zadávána, konkrétní stěžovatel doručit zadavateli námitky do 10 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozví. Úřad z dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že písemnost zadavatele „Oznámení o neposkytnutí řádné součinnosti“ ze dne 17. 1. 2017, v níž zadavatel jmenovanému uchazeči sdělil, že mu neposkytl řádnou součinnost při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, byla uchazeči STAVBY VANTO doručena dne 19. 1. 2017. Lhůta pro včasné podání námitek proti oznámení zadavatele o neposkytnutí řádné součinnosti při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, skončila, dle obecných pravidel pro počítání času, v pondělí dne 30. 1. 2017. Uchazeč STAVBY VANTO přitom

námítky proti předmětnému úkonu zadavatele doručil zadavateli dne 24. 1. 2017, tedy zcela evidentně ve lhůtě dle § 110 odst. 2 zákona.

13. Úřad považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že zadavatel v šetřeném případě postupoval při vyřizování námitek v rozporu s § 111 odst. 1 zákona, když uchazeči STAVBY VANTO neodeslal rozhodnutí o tom, zda jeho námitkám ze dne 23. 1. 2017, které zadavatel obdržel dne 24. 1. 2017, směřujícím proti oznámení zadavatele o neposkytnutí řádné součinnosti jmenovaným uchazečem při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, vyhovuje či nikoliv, ve lhůtě do 10 dnů od jejich obdržení. Tímto postupem zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona.
14. Úřad nad rámec výše uvedeného podotýká, že písemnost zadavatele ze dne 24. 2. 2017, kterou reagoval na námítky uchazeče STAVBY VANTO ze dne 23. 1. 2017, považuje za rozhodnutí o námitkách, ačkoliv zde absentují některé formální náležitosti. Písemnost není zadavatelem ani nazvána jako „rozhodnutí o námitkách“, kdy předmětnou písemnost zadavatel po obsahové stránce formuluje jako „vyjádření“, které je poskytováno vzhledem k uplynulé lhůtě pro vyřízení námitek podle § 111 zákona. Avšak vzhledem k obsahu dané písemnosti ji lze za opožděné rozhodnutí o námitkách označit. V této písemnosti však dále není uvedeno, zda zadavatel námitkám shora jmenovaného uchazeče vyhovuje či nikoliv, tj. absentuje zde výrok o (ne)vyhovění těmto námitkám, přičemž fakt, že zadavatel předmětným námitkám nevyhovuje, lze dovodit právě z obsahu dané písemnosti. Nadto v písemnosti zadavatele ze dne 24. 2. 2017 chybí i zákonem výslovně zmiňované poučení o možnosti podat ve lhůtě podle § 114 odst. 4 zákona návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli, jak vyžaduje § 111 odst. 2 zákona.
15. Úřad současně doplňuje, že by nemohla obstát ani případná argumentace zadavatele, že podle § 111 odst. 5 zákona pokud zadavatel o námitkách nerozhodne ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona, pak platí, že námitkám nevyhověl, a že postupem zadavatele nebyl uchazeč STAVBY VANTO zkrácen na jeho právech podat proti postupu zadavatele návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. Ustanovení § 111 odst. 5 zákona stanoví zákonnou domněnku (určenou zejména k ochraně dodavatelů) pro případ, že zadavatel o námitkách nerozhodne ve lhůtě 10 dnů od jejich doručení, tedy v rozporu se svou povinností podle § 111 odst. 1 zákona. V takovém případě se na nečinnost zadavatele pohlíží jako na nevyhovění námitkám a zadavateli tudíž běží blokační lhůta 45 dnů, kdy nesmí uzavřít smlouvu. Dané ustanovení však rozhodně nenahrazuje povinnost zadavatele o námitkách ve stanovené lhůtě rozhodnout. Tento závěr je ostatně zřejmý i z faktu, že nedodržení postupu zadavatele při vyřizování námitek je v zákoně vymezeno jako samostatný správní delikt.
16. Úřad na tomto místě pro úplnost uvádí, že šetřená veřejná zakázka byla zadavatelem zadávána v době účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, přičemž povinnost zadavatele odeslat do 10 dnů od obdržení námitek příslušnému stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda jeho námitkám vyhovuje či nikoliv, vyplývala z § 111 odst. 1 zákona. Úřad nepřehlédl, že k 1. 10. 2016 nabyl účinnosti nový zákon upravující zadávání veřejných zakázek v prostředí České republiky, a sice zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „zákon o zadávání veřejných

zakázek“). Úřad se tedy při posouzení věci musel vypořádat i se skutečností, zda pozdější právní úprava, tzn. zákon o zadávání veřejných zakázek, není pro zadavatele příznivější. V této souvislosti Úřad sděluje, že při rozhodování o spáchání správního deliktu je povinen reflektovat článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním. Tuto výjimku aplikoval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004, v němž mimo jiné uvedl: *„To, že žalobce se podle zjištění správních orgánů dopustil deliktu za účinnosti starého práva, ještě eo ipso neznamena, že mu také za tyto delikty podle starého práva může být bez dalšího uložena sankce. Takový názor by ve svých důsledcích znamenal, že tu může dojít k uložení trestu za něco, co nové právo vůbec nesankcionuje, a tedy i k přímému porušení zásady vyslovené v čl. 40 odst. 6 in fine Listiny základních práv a svobod. Také trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu (...) Z těchto důvodů – a přinejmenším od okamžiku, kdy byla ratifikována Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – není rozhodné, zda pozitivní právo označuje určité deliktní jednání za trestný čin nebo za správní delikt. Zmiňuje-li se tedy uvedená Úmluva ve svém článku 6 odst. 1 o „jakémkoli trestním obvinění“, je třeba záruky, v této souvislosti poskytované tomu, kdo je obviněn, poskytnout shodně jak v trestním řízení soudním, tak v deliktním řízení správním. Tímto způsobem ostatně vykládá Úmluvu stabilně i judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním. Shodně ostatně judikují i správní soudy (srov. k tomu např. rozhodnutí uveřejněné pod č. 91/2004 Sb. NSS). Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání (například nižší výměru pokuty).“.*

17. Ve výše uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud také konstatoval, že rozhodnutí, které se s dodržáním ústavního principu čl. 40 odst. 6 Listiny nevypořádá a zcela je pomine, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku č. j. 5 Afs 68/2011-99 ze dne 21. 3. 2012, kde dovedl povinnost správních orgánů zabývat se dodržáním ústavního principu povinnosti použít pozdější právní úpravu, pokud je pro pachatele příznivější (obdobně též i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2012 – 48 ze dne 12. 4. 2013). Dle nálezů Ústavního soudu (např. ÚS II. 192/05-2 ze dne 11. 7. 2007 a ÚS III. 611/01 ze dne 13. 6. 2002) je opomenutí správního orgánu zabývat se tím, zda nová právní úprava není nebo je pro účastníka příznivější, zásahem do jeho práva na spravedlivý proces.

18. Úřad opětovně konstatuje, že zadavatel porušil povinnost plynoucí z ustanovení § 111 odst. 1 zákona, když rozhodnutí o tom, zda námitkám uchazeče STAVBY VANTO ze dne 23. 1. 2017 vyhovuje či nikoliv, neodeslal tomuto uchazeči ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení jeho námitek, čímž se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Úřad proto, s odkazem na shora popsané skutečnosti, přistoupil k posouzení, zda je jednání zadavatele správním deliktem i podle zákona o zadávání veřejných zakázek.
19. Podle § 245 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
20. Podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1, 2, 3 nebo 4.
21. Podle § 268 odst. 2 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek se za správní delikt podle odstavce 1, nepoužije-li se postup podle odstavce 3, uloží pokuta do 20 000 000 Kč.
22. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že postup zadavatele, kdy neodešle rozhodnutí o tom, zda námitkám stěžovatele vyhovuje či nikoliv v zákonem stanovené lhůtě, je rozporný jak s § 111 odst. 1 zákona, tak i s § 245 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž toto jednání nepochybně naplňuje jak skutkovou podstatu správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, tak i dle § 268 odst. 1 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek, a zadavatel v šetřené věci prokazatelně skutkovou podstatu tohoto správního deliktu naplnil, když rozhodnutí o námitkách odeslal uchazeči STAVBY VANTO až po 35 dnech poté, kdy jeho námitky obdržel. Dále se pak Úřad zabýval otázkou, jaká sankce je spjata s naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, resp. deliktu dle § 268 odst. 1 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy zjistil, že maximální výše pokuty je u obou těchto právních předpisů shodná, kdy činí 20 000 000 Kč. Úřad tak uvádí, že úprava obsažená v zákoně o zadávání veřejných zakázek není pro zadavatele v daném případě příznivější ani z hlediska rozhodnutí o vině, ani z hlediska rozhodnutí o trestu, a není tedy v nyní projednávané věci dán důvod pro její aplikaci. S ohledem na právě řečené tedy Úřad na věc aplikoval zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění.
23. Úřad považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se zadavatel dopustil při zadávání veřejné zakázky správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nedodržel při vyřizování námitek postup stanovený v § 111 odst. 1 zákona, neboť uchazeči STAVBY VANTO neodeslal rozhodnutí o tom, zda jeho námitkám ze dne 23. 1. 2017 proti oznámení zadavatele o neposkytnutí řádné součinnosti jmenovaným uchazečem při prokázání splnění požadavků dle zadávací dokumentace, resp. při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku ze dne 17. 1. 2017 vyhovuje či nikoliv, ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení jeho námitek, tedy nejpozději do 3. 2. 2017, ale učinil tak až dne 28. 2. 2017.
24. S ohledem na skutečnosti uvedené v odůvodnění tohoto příkazu proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu

25. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť zadavatel svým postupem naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Ke svému rozhodnutí uvádí následující.
26. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
27. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 7. 6. 2017. Správní řízení ve věci spáchání správního deliktu je zahájeno doručením tohoto příkazu. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 4. 2. 2017, kdy zadavateli marně uplynula lhůta pro odeslání rozhodnutí, zda námitkám uchazeče STAVBY VANTO vyhovuje či nikoliv. Z výše uvedeného vyplývá, že k uplynutí lhůty vymezené zákonem pro zahájení správního řízení tedy nedošlo, přičemž v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.
28. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g) zákona.
29. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, přičemž zákon demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu pak Úřad zohlednil následující skutečnosti.
30. Hlavním kritériem, které je dle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlídnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti správního deliktu, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující.
31. Pokud jde o způsob spáchání správního deliktu, vzal Úřad v úvahu skutečnost, že postupem zadavatele nedošlo ve vztahu k uchazeči STAVBY VANTO k zákonem upravenému postupu podle § 111 odst. 1 zákona, který jmenovaný uchazeč legitimně očekával, tedy, že jeho námitky budou zadavatelem přezkoumány a že mu rozhodnutí o nich bude odesláno v zákonem stanovené lhůtě.
32. K následkům spáchání správního deliktu Úřad uvádí, že nezákonný postup zadavatele při vyřizování námitek je sice závažným správním deliktem, o čemž svědčí i skutečnost, že maximální možná výše za jeho spáchání může činit až 20 mil. Kč. Současně lze konstatovat, že následek správního deliktu nebyl natolik závažný, neboť zadavatel námitky de facto přezkoumal, přestože rozhodnutí o nich odeslal po uplynutí zákonem stanovené

lhůty. Ve vztahu k následkům správního deliktu Úřad dále uvádí, že v šetřeném případě nebyl uchazeč STAVBY VANTO zkrácen na svém právu bránit se vůči případnému nesprávnému postupu zadavatele prostřednictvím návrhu u Úřadu.

33. Vzhledem k výše uvedeným okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, Úřad uvádí, že popsané skutečnosti posoudil jako polehčující okolnosti a přihlédl k nim při výměře pokuty. Vzhledem k nutnosti naplnění sankčních účinků, zejména pak předcházení budoucího porušování zákona, nelze podle Úřadu výši sankčního postihu zcela minimalizovat, neboť delikt nevyřízení námitek podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona je třeba – obecně – pokládat za závažný s ohledem na to, že institut námitek, který je zakotvením této skutkové podstaty chráněn, je základním nástrojem ochrany dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele.
34. Úřad žádné další polehčující či naopak přitěžující okolnosti neshledal.
35. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtů zadavatele za roky 2016 a 2017, dostupných na webových stránkách <https://www.brno.cz/sprava-mesta/dokumenty-mesta/rozpocet/rozpocet-mesta-brna/>, vyplývá, že zadavatel v roce 2016 hospodařil s příjmy přesahujícími 11 mld. Kč a v tomto roce hospodaří s příjmy přesahujícími částku 11,5 mld. Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou).
36. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval právě preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu ve výši 12 000 Kč, která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
37. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.
38. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí

odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Statutární město Brno, Dominikánské náměstí 196/1, 602 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy